

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ В
ЛУГАНСЬКІЙ ОБЛАСТІ
СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ

вул. Д. Сірика 1, м. Сіверськодонецьк, Луганська область
(адреса для листування - вул. Філософська, 39А, м. Дніпро,
Дніпропетровська область, 49006)
suop@lg.police.gov.ua

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

місто Дніпро

«3» квітня 2026 року

Старший слідчий в особливо важливих справах слідчого управління Головного управління Національної поліції в Луганській області підполковник поліції Горін Андрій Вікторович, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань № 12024130000001194 від 26.06.2024 та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру особі у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України, відповідно до ст. ст. 36, 42, 276, 277, 278, 279 КПК України,

П О В І Д О М И В :

Фурману Максиму Юрійовичу,
12 лютого 1986 року народження,
громадянину України, уродженцю
м. Стаханова (нині м. Кадіївки)
Луганської області УРСР,
zareєстрованому за адресою: вул. 60
років Жовтня, 7/42, м. Кадіївка,
Луганська область, т. зв. «слідчому
прокуратури Старобільського району
ЛНР»

про те, що він підозрюється у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України, а саме у жорстокому поводженні з цивільним населенням, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, та інших порушеннях законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчинених за попередньою змовою групою осіб.

Фактичні обставини кримінального правопорушення,
у вчиненні якого підозрюється Фурман М.Ю.:

Із 19.02.2014 представниками Російської Федерації (далі – РФ) розпочато збройне вторгнення збройних сил РФ (далі – ЗС РФ) на територію України.

Одночасно з цим, протягом березня – початку квітня 2014 року під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та ЗС РФ, представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих РФ, взяли під контроль будівлі, у яких були розташовані органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Луганської області. 27.04.2014 в м. Луганську створено терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі – «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які досі функціонують.

Внаслідок військових дій у період із травня по серпень 2014 року сили оборони України звільнили частину раніше окупованих територій Луганської області.

Надалі, 24.02.2022, президент РФ оголосив початок т. зв. спеціальної воєнної операції. Після цього близько четвертої години ранку того ж дня ЗС РФ, інші збройні формування РФ та підконтрольні їм угруповання іррегулярних незаконних збройних формувань «ЛНР» розпочали широкомасштабне військове вторгнення на територію України, увійшовши з боку РФ, Республіки Білорусь та тимчасово окупованої території України, що супроводжувалось завданням ракетно-артилерійських ударів та бомбардувань авіацією об'єктів по всій території України.

З того моменту сили оборони України здійснюють збройну відсіч вздовж всієї лінії фронту.

Факт широкомасштабного збройного вторгнення на територію України 24.02.2022 не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300 (2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 Наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього» (Україна проти РФ) тощо.

Таким чином, із 19.02.2014 до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією РФ проти України, окупацією частини території України, що вказує на поширення дії законів та звичаїв війни (норм міжнародного гуманітарного права) на території України.

Відповідно до ст. 2, спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни від 12.08.1949, ці Конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у т. ч. до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Згідно зі ст. 4 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 (далі – ЖК IV), особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються,

у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Крім того, відповідно до ст. 27 ЖК IV, особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин, на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

Статтею 29 ЖК IV передбачено, що сторона конфлікту, під владою якої є особи, які перебувають під захистом, відповідає за поведження своїх представників із цими особами, причому це не знімає особистої відповідальності з таких представників.

Відповідно до ст. 32 ЖК (IV) високі Договірні Сторони спеціально дають згоду на те, що їм забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше брутальне поведження з боку як цивільних, так і військових властей.

У свою чергу, згідно зі ст. 147 ЖК (IV) серйозними порушеннями є дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції, зокрема нелюдяне поведження та нелегальне ув'язнення.

Також, відповідно до ст. 75 (2) (а, а.1, b, e) Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08 червня 1977 року (далі – ДП I) заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів: (а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема: (а.1) вбивство; (b) знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поведження; (e) погрози вчинити будь-яку з вищезазначених дій (погроза вбивством).

Згідно зі ст. 8 (2)(a)(ii), (2)(b)(xxi) Римського статуту Міжнародного кримінального суду нелюдське поведження, посягання на людську гідність, зокрема образливе і принизливе поведження, є воєнними злочинами.

Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 309 від 22.12.2022 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією», Старобільська територіальна громада внесена до вказаного переліку територіальних громад, розташованих в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні) з 28.02.2022.

Не пізніше ніж з 28.02.2022 невстановлені представники так званої «ЛНР», які є частиною окупаційної адміністрації РФ, спрямували свою діяльність на створення незаконних органів влади, у тому числі т. зв. «прокуратури Старобільського району ЛНР» на тимчасово окупованій території м. Старобільська Луганської області, всупереч порядку, передбаченого чинним законодавством України, з метою закріплення окупаційної влади, яка сприятиме

у веденні бойових дій проти Збройних Сил України та інших військових формувань, утворених відповідно до законів України, добровольчих формувань, що були утворені або самоорганізувалися для захисту незалежності, суверенітету та територіальній цілісності України, а також впливу на мешканців Старобільського району Луганської області з метою виконання останніми вказівок та розпоряджень окупаційної влади, в тому числі мінімізації акцій спротиву представникам держави – агресора та окупаційної адміністрації.

З цією метою, місцевою окупаційною владою, а саме представниками т.зв. «ЛНР» у м. Старобільськ Луганської області введено особливий режим переміщення окупованою територією, проведення «фільтрації» місцевого населення, а також введено комендантську годину на окупованій території Старобільської територіальної громади тощо.

Крім того, у березні 2022 року, точної дати та часу органом досудового розслідування не встановлено, після окупації міста Старобільська Луганської області з метою закріплення окупаційної політики та нанесення шкоди суверенітетові, територіальній цілісності, державній та інформаційній безпеці України, представники збройних формувань, діючи за підтримки місцевих колаборантів та окупаційної адміністрації РФ, створили на тимчасово окупованій території Луганської області незаконний правоохоронний орган – т.зв. «Військову комендатуру міста Старобільська ЛНР», яка розташовувалась в приміщенні Луганської митниці, за адресою: вулиця Г. Лангемака, 76, місто Старобільськ, Луганська область. Військова комендатура є однією з основних структурних одиниць у системі оборони та безпеки «ЛНР», яка відповідає за встановлення правил проїзду та пересування, організацію контрольних пунктів на в'їздах та виїздах з «республіки», а також за регулювання комендантської години та запровадження тимчасових обмежень для цивільного населення.

Так, у другій половині березня 2022 року, більш точну дату та час під час досудового розслідування не встановлено, Фурман М.Ю., усвідомлюючи незаконність дій збройних підрозділів, політичного керівництва «ЛНР» та інших незаконних збройних формувань, що діяли на території Луганської області, добровільно увійшов до складу незаконного збройного формування – т.зв. «прокуратури Старобільського району ЛНР» та призначений на посаду т.зв. «слідчого прокуратури Старобільського району ЛНР».

Далі, в цей же час, Фурман М.Ю., розуміючи наявність міжнародного збройного конфлікту та діючи у зв'язку з ним, достовірно знаючи, що цивільне населення перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права, в порушення вимог ст. ст. 27, 32, 147 ЖК (IV) та ст. 75 (2) (а, а.1, б, е) ДП І, досяг попередньої змови з іншими невстановленими досудовим розслідуванням представниками незаконних збройних формувань та окупаційної влади РФ на проведення несанкціонованих обшуків за місцем мешкання місцевого населення, що супроводжувались застосуванням фізичного насильства, психологічного тиску, незаконного позбавлення волі, нелюдським поведінням, під виглядом проведення фільтраційних заходів, направлених на виявлення серед цивільного населення патріотично налаштованих осіб, представників українського спротиву, агентів правоохоронних органів України та ЗСУ.

Наприкінці березня 2022 року близько 07 години 00 хвилин, більшу точну дату та час досудовим розслідуванням не встановлено, реалізуючи спільний злочинний умисел, групою осіб у складі Фурмана М.В., та інших невстановлених досудовим розслідуванням осіб, будучи одягнутими у камуфльований одяг зразка ЗС РФ із закріпленими на ній розпізнавальними знаками у вигляді літерів «Z», що характеризувало носія форми, як причетного до складу незаконного збройного формування «ЛНР» та ЗС РФ, маючи при собі вогнепальну зброю, незаконно проникли до будинку за адресою: вулиця _____, будинок 3, місто _____ Луганської області, в якому проживав _____

В момент проникнення до будинку без явної на те причини Фурманом М.В., завдано _____ один сильний удар прикладом автомата в область лоба, що спричинило втрату останнім свідомості. В подальшому невстановленими особами до _____ астосовано засоби обмеження руху шляхом зв'язування рук та ніг та в беспорядному стані останнього переміщено до приміщення кухні.

Після приходу _____ до тями, Фурманом М.В. та іншою невстановленою особою з числа представників незаконного збройного формування, з метою отримання інформації про сховані гроші, цінності та озброєння, в порушення вимог ст. ст. 27, 32, 147 ЖК (IV) та ст. 75 (2) (а, а.1, b, e) ДП І, наносились удари руками ногами по різним частинам тіла, застосовувались погрози розправою, що завдавало фізичного болю та сильних психологічних страждань потерпілому.

Того ж дня, без наявних законних підстав, Фурманом М.В. та іншими невстановленими учасниками злочинної групи _____ затримано та доставлено до приміщення Старобільського професійного ліцею за адресою: квартал Ватутіна, 9, м. Старобільськ, Луганська область. У зазначеному приміщенні Фурман М.В. та інші невстановлені в ході досудового розслідування особи допитували _____ Під час допитів, які тривали більше 12 годин, _____ не надавали медичної допомоги та ліків, яких за станом здоров'я потребував останній, йому не давали води та харчування, заборонили сідати та справляти природні потреби, застосовували погрози та психологічне насильство, чим завдавали останньому сильних фізичних та моральних страждань, принижували честь та гідність останнього. По закінченню допитів близько 22 години 00 хвилин _____ відпустили додому.

Незаконне позбавлення волі протягом тривалого часу негативно вплинуло на стан здоров'я _____, в результаті останній відчував негативні емоційні переживання у вигляді жаху, відчаю, беспорядності, страху, тривоги, страждань, що полягало в порушенні звичайного ритму життя, різкому порушенні почуття безпеки, фізичних страждань, больових відчуттях, перешкоді задоволенню природніх потреб, порушення життєвих перспектив та звичайного способу життя, тобто спричинили _____ психологічні (моральні) страждання.

Таким чином, Фурман М.Ю., діючи спільно з іншими невстановленими досудовим розслідуванням особами, порушив вимоги ст.ст. 27, 32, 147 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 та ст. 75 (2) (а, а.1, b, e) Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 08 червня 1977 року, які полягають у жорсткому

поводженні з цивільною особою, зокрема: нелюдському поведженні та погрозі вбивством, а також інших порушеннях законів і звичаїв війни – нелегальному ув'язненні особи, що перебуває під захистом.

Таким чином, **Фурман Максим Юрійович**, підозрюється у жорстокому поведженні з цивільним населенням, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, та інших порушеннях законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчинених за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України.

Старший слідчий в ОВС СУ
ГУНП в Луганській області
підполковник поліції

ПОГОДЖЕНО

Прокурор у кримінальному провадженні –
заступник начальника відділу
Луганської обласної прокуратури

«23» квітня 2026 року

Андрій ГОРІН

Сергій БІЛИЙ

Процесуальні права та обов'язки підозрюваного

Підозрюваним є особа, якій у порядку, передбаченому статтями 276-279 КПК України, повідомлено про підозру, або особа, яка затримана за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення.

Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим досліддам.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочині чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні кримінального правопорушення і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні кримінального правопорушення.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Положення про порядок короткочасного затримання осіб, підозрюваних у вчиненні кримінального правопорушення

Стаття 10. Права та обов'язки затриманих.

Особи, затримані за підозрінням у вчиненні кримінального правопорушення, мають право:

- знати, в чому їх підозрюють;
- вимагати перевірки прокурором правомірності затримання; про заявлену вимогу адміністрація місця тримання затриманих негайно повідомляє прокурора;
- оскаржити дії особи, яка провадить дізнання, слідчого або прокурора, давати пояснення і заявляти клопотання;
- звертатися зі скаргами і заявами в державні органи, громадські організації і до службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Положення;
- користуватися своїм одягом і взуттям, а також іншими необхідними предметами і речами, перелік яких визначається Правилами внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.

Особи, затримані за підозрінням у вчиненні кримінального правопорушення, зобов'язані додержувати вимог цього Положення і Правил внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.

Закон України «Про попереднє ув'язнення»

Стаття 9. Права осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, мають право:

- на захист відповідно до кримінально-процесуального законодавства;
 - на захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або взяття під варту, а також на повідомлення під час взяття під варту підстав та мотивів взяття під варту, оскаржувати їх у суді, отримати в друкованому вигляді роз'яснення положень статей 28, 29, 55, 56, 59, 62 та 63 Конституції України, цієї статті та інших прав затриманих або взятих під варту, встановлених законом, у тому числі права здійснювати захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або арешту (взяття під варту)
 - особи, права відмовитися від надання будь-яких пояснень або свідчень до прибуття захисника, знайомитися з правилами тримання під вартою;
 - на щоденну прогулянку тривалістю одна година. Вагітним жінкам і жінкам, які мають при собі дітей, неповнолітнім, а також хворим з дозволу лікаря та за їх згодою тривалість щоденної прогулянки встановлюється до двох годин;
 - одержувати два рази на місяць передачі або посилки та грошові перекази і передачі;
 - купувати протягом місяця за безготівковим розрахунком продукти харчування і предмети першої необхідності на суму до одного мінімального розміру заробітної плати та без обмежень письмове приладдя, газети, книги через торговельну мережу на замовлення;
 - користуватися власним одягом і взуттям, мати при собі документи і записи, що стосуються кримінальної справи;
 - користуватися телевізорами, одержаними від родичів або інших осіб, настільними іграми, газетами і книгами з бібліотеки місця попереднього ув'язнення та придбаними через торговельну мережу;
 - відправляти в індивідуальному порядку релігійні обряди і користуватися релігійною літературою та властивими їм віруванню предметами релігійного культу, виготовленими з малоцінних матеріалів, якщо при цьому не порушується встановлений у місцях попереднього ув'язнення порядок, а також не обмежуються права інших осіб;
 - на восьмигодинний сон в нічний час, під час якого не допускається залучення до участі в процесуальних та інших діях, за винятком невідкладних випадків;
 - звертатись із скаргами, заявами та листами до державних органів і службових осіб у порядку, встановленому ст. 13 Закону України «Про попереднє ув'язнення».
- Взяті під варту жінки вправі мати при собі дітей віком до трьох років.

Взяті під варту молоді громадяни (віком від 14 до 28 років) мають право отримувати психолого-педагогічну допомогу спеціалістів центрів соціальних служб для молоді.

Осіб, які відбувають покарання у місцях позбавлення волі, в разі обрання щодо них запобіжного заходу у вигляді взяття під варту в зв'язку з провадженням в іншій справі, тримають відповідно до правил, установлених цим Законом. Одержання цими особами посилок і передач, а так само купівля ними продуктів харчування і предметів першої необхідності здійснюються в порядку, встановленому Виправно-трудовим кодексом України для виду режиму виправно-трудової колонії, призначеного їм Державним департаментом України з питань виконання покарань.

Перелік продуктів харчування і предметів першої необхідності, які забороняється передавати особам, взятим під варту, встановлюється Державним департаментом України з питань виконання покарань. Міністерством оборони України за погодженням з Генеральною прокуратурою України.

Стаття 10. Обов'язки осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, зобов'язані:

- додержуватися порядку, встановленого в місцях попереднього ув'язнення, і виконувати законні вимоги адміністрації;
- дотримуватися санітарно-гігієнічних правил, мати охайний зовнішній вигляд, постійно підтримувати чистоту в камері;
- бути ввічливими до працівників місця попереднього ув'язнення, а також поміж собою;
- не вступати в суперечки з представниками адміністрації, не принижувати їх гідність, не протидіяти виконанню ними своїх обов'язків;
- бережливо ставитися до інвентарю, обладнання та іншого майна місця попереднього ув'язнення.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Протягом кримінального провадження підозрюваний має право (ст. 42КПК):

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Підозрюваний, а також за його згодою будь-яка інша фізична чи юридична особа має право на будь-якій стадії кримінального провадження *відшкодувати шкоду, завдану потерпілому, територіальній громаді, державі* внаслідок кримінального правопорушення (ст. 127 КПК України).

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право *примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення та визнання винуватості*. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження (ст. ст. 56 та 468 КПК України).

Підозрюваному роз'яснено, що він підозрюється у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України, за вчинення яких передбачена відповідальність у вигляді позбавленні волі на строк більше десяти років, на підставі п. 3 ч. 1 ст. 276 КПК України (наявні достатні докази для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення).

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру вручено, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____ «__» год. «__» хвилин «__» _____ 2026 року.

Письмове повідомлення про підозру вручив:

Старший слідчий в ОВС СУ ГУНП в Луганській області
підполковник поліції

Андрій ГОРІН